

Mor Edmon Garreta, l'abat de Poblet que va fundar el monestir de Solius

Dll, 1/05/2017 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) Aquesta matinada ha mort als 96 anys el monjo cistercenc **Edmon Maria Garreta i Olivella**, abat emèrit del monestir de Poblet i primer prior de Solius. De temperament sensible i discret, va poder participar al gener de la [celebració dels 50 anys](#) del naixement del monestir de Santa Maria de Solius. Un acte d'homenatge a una intuïció reeixida: la vida monàstica, des d'un tarannà senzill i familiar, té sentit per a moltes persones. La missa exequial tindrà lloc dimecres a les 11 del matí, a l'església de Solius, seguida de l'enterrament.

Edmon Garreta va néixer a Barcelona, al barri d'Hostafrancs, el 15 de gener de 1921. Era el gran de quatre germans. Va quedar orfe de mare als tretze anys i va viure els embats de la guerra civil quan era un adolescent. Va estudiar als salesians de Sarrià. En acabar la guerra civil, va col·laborar a la parròquia de la Mare de Déu dels Dolors de Sants i, animat per un amic, va formar part dels joves d'Acció Catòlica. I va entrar al Seminari de Barcelona, però per poc temps.

“Mentre estudiava al seminari va venir el pare **Bernardini**, abat general del Cister, a fer una visita –una petita comunitat italiana havia tornat a fer vida monàstica a Poblet l’any 1940–, i jo, que era a la capella, el vaig veure entrar i vaig sentir curiositat per la seva vida”. Garreta recordava com a resultes d'aquella visita dos companys van decidir anar a Poblet: “Aleshores vaig pensar que seria bo d’anar-los a visitar. Ells em van explicar la seva vida, el que feien... i vaig picar l’ham.”

Amb 23 anys va començar el noviciat al [monestir de Poblet](#). Va completar els estudis teològics a Suïssa. El 13 de novembre de 1948 feia la professió solemne. Va ser ordenat prevere el 2 d'abril de 1949 i elegit prior de Poblet el dia 1 d'octubre de 1953. El dia 4 de juliol de 1954 va rebre la benedicció abacial de l'abat general del cister, **Sighard Kleiner**. Amb trenta-tres anys va ser així el primer abat de

Poblet des de la restauració monàstica. I ho seria fins l'any 1967, quan va començar l'aventura de Solius.

La vida cistercenca: austeritat i pregària

L'aleshores abat de Poblet Edmon M. Garreta, acompanyat d'**Enric Benito**, **Jordi Gibert** i **Albert Fontanet** van arribar a la parròquia de Santa Agnès de Solius, situada en una zona boscosa de la comarca del Baix Empordà. Era el 21 de gener de 1967. La rectoria els va servir els primers temps de monestir. Defugien el pol turístic que representava Poblet. [Buscaven una vida més austera](#), en un entorn de silenci, contemplació i pregària. Era temps de posar en pràctica el Concili Vaticà II.

En una [entrevista a la Revista de Girona](#), Garreta explicava que volien “portar una vida monàstica lliure de tota interferència: viure en un lloc senzill, al camp, sense l'esclavitud de tenir cura d'un edifici que fos patrimoni de l'Estat i que obligava a dependre d'altres instàncies”. El cardenal **Narcís Jubany**, en aquell moment bisbe de Girona, els va ajudar en aquest camí. En saber que buscaven “portar una vida com és la cistercenca, senzilla, austera, de pregària, lliure d'altres compromisos”, Jubany li va respondre: “Ja ens entendrem”.

Garreta va ser prior de Solius fins l'any 1999. Des de 1956 fins entrat el segle XXI, amb nomenament de la Santa Seu (2003) per a tot Espanya, va ser assistent religiós de la Federació de Monges de l'Orde Cistercenc. El 1995 va participar en les sessions del Concili Provincial Tarraconense escollit com a representant dels superiors dels ordes religiosos de Catalunya.